

कथापुराणे

क्र ३
(क)

मराठी

महाभारत - मुळेवर

६१०१५ ३०३

Joint project of the Rajawade Sanshodhan Mandal, Dhule and the Yashwantrao Chavan Pratishthan

इ. वि. का. राजवाडे संशोधन मंडळ धुळे.

—: हस्त लिखित ग्रंथ संग्रह :—

ग्रंथ क्रमांक ६१०१५/३०३ (५६३)

ग्रंथ नाम भारत

विषय कथा-पुराणे.

सुनवनिताचिपुतलिः या इति निगुणवेल्हालिः आरण्येवासिंकेशा
नेलिः ३२ लिंकेसिंसांगपां ॥ ८ ॥ बैशपायनीसुणेराजाः वनाजातां
मैराजाः नगरवासिसकळप्रजाः पागेवाठिलागल्या ॥ ९ ॥ येफिटितिदृश्य
वसनेः सुणतितुजविणगेलों प्राणेः तुजासितथेनेणेः आमुतेहिंदयाळा ॥ १० ॥
तुंवससिजयुच्छळिः तेथेंचिवसोकुंदुवमेळिः आदृष्टाचियाहातातळिः रा
होनसकोसर्वथा ॥ ११ ॥ आळिगुनियाप्रजातैः धर्मेकांतविसमसातैः सुणेकी-
अविदुरजेथेंः तेथेंचिमिहिजाणवा ॥ १२ ॥ नेमसारुनिचतुर्दशवर्षिः प्रिये
तुसंतुसांपासिः चिंतासांडुनिमानसिः स्वच्छसर्विअसावे ॥ १३ ॥ मजसंग-
तियेतांतुसांः दुर्जनसुणतिचळलनेमांः प्रजानेलियांनगरियासांः अ
ग्नसांडुज्यापरि ॥ १४ ॥ आमुचेकल्याणतुसांकारणेः येकाळिनगराजाणे ॥
वनवासुकुमुनिमजेथेणेः तुसांपासिंसर्वथा ॥ १५ ॥ यापरिक्षांतठनिजनः पर
तविलेतांनिवर्णः ब्राह्मणसुणतिगेलियांप्राणः तुजसांडुनिनवंचवे ॥ १६ ॥

वेदकास्त्रपुराणश्रवणः हरिहरनाम किर्तनः उपतपक्रिया अनुष्ठानः का
ळकंठं तवं संगो ॥१७॥ तुज संगति संतोका चित्तैः आचरो नितपश्चर्यतेः तु सैरा
ज्यसाधे तुतेः जैसं कं निधारे ॥१८॥ तुज संगति धर्मरायाः आचरो नितप
श्चर्याः तु पाव सिनीज जै स्वयाः हं चिक रं ता का ॥१९॥ नाका होये वा तु कुळाः
युद्धि जे यश्रीया लिमाळाः है सं कं त रि चि न पाळाः ब्राह्मण तु सै जाण पा ॥२०॥
तप दुष्ट कर्मा चंदहनः भज नै ह कि हर स र सं न्नः हो ति है सें अराधनः तुज ल ॥२१॥
गुनी अराधुं ॥२१॥ धर्म स्तथा यथा र्थ मिः होणार ते सें वदत सां तु सिः परं
तु माझे अंतर्ग मिः चिंतावर्त अण ॥२२॥ खउतर शुद्ध्या हुतां सिः प्राडा पा
वाल आरण्ये वा सिः ते वेळिं आहिंद रिद्र पुर धिः दुःखें प्राण यजा वो ॥२३॥
दो पर कि जे नीर्वातिः ते विनु मते पाळि जे भक्तिः अरण्य वा संप्रयावति ॥
प्राण कळिका माळको ॥२४॥ वेदुनिया वल्कलां वरेः रक्षने ले पि लिं करि रे ॥

2A

आहिंजातसोंसाचोरें: दृष्टितु सोंदेखतसां॥२५॥ ब्राह्मणसुणतिधर्मातें: गु
दरभारनघालुंतुतें: कंदमुळफुळजळातें: आंगकथेंमेळतुं॥२६॥ दरिद्रमा
गुंससंगती: तेहहिहरईद्रादिकाचिसंपति: कुसंगींयेस्वर्यपाप्ति: तोचिनकी
निर्धारि॥२७॥ विष्णुस्मरणलेटल्याधडि: च्याहीपुनश्चार्यजोउतिजेडि॥
सहंगाचिअगाधजोडि: मोक्षपदिअसना॥२८॥ आमुचिभरणफोडाणचिंता:
तुवांनकगविस्वपावंता: आनंत१२९॥ पाळिता: तोरक्षिलसर्वातें॥२९॥ श्री
डांनबोलेवेवाणी: धर्ममस्तकटेविलाचरणी: सुणेअवस्ययेईजेवनी: र
क्षावयादिनातें॥३०॥ कान्यकुब्जतलपुतें: कामरूपितुलेळबहुत: पंचगे
उअसरयातें: ब्राह्मणसंगीचालिले॥३१॥ गुजरमाहांगकृष्णकणोटक: आ
र्धचोल्यामल्याळेदेख: द्राविडहिअनेक: धर्मासंगीचालिले॥३२॥ प्रथ
मदिवसिंचालतांपंथी: गगनिबोळविलागमस्ती: जानुवितिरिकेलिवस्ति॥

(3)

॥३॥

पवित्रस्थळिंपवित्रे॥३३॥ प्रयाणारव्येवटस्थळिः गंगोदकप्राशनकेलेसक
 ळिः निशाकर्मितां अंशमेळिः उदयाआलासकाळे॥३४॥ सारनीयां प्रातेने
 मः पुढेचालिलाराजाधर्मः आरंभ्ये पंथिं नानादमः पांथपुष्पीपुजिति॥३५॥
 इपदीबासणाच्याकेशः दृष्टीदेखतां वेदवसः कोमळधर्माचेमानसः
 शोकांनळेदग्धले॥३६॥ नेत्रेसो कनिष्ठयेकरिः मुर्छितपउलापृथिव
 वरीः आकस्माततेअवस्वरिः शोककमुनिपातला॥३७॥ सावधकरु
 निधर्मातेः नेत्रप्रमार्जिलेहार्तः स्मरणसारदः स्वार्णवहातुतेः आडिक
 ललाडाहाणीयां॥३८॥ शोकमयाचेआघातः क्षणक्षणहोतिपासः मुख
 तेणेचितः ज्ञानिपंडितप्रमेना॥३९॥ मनेकल्पितांभासरायाः ज्ञानेपा
 हातांसर्वहिमायाः अवलंबुनिविचार्यधैर्याः खेदसांडिमानसि॥४०॥
 असकाळदेखोनिपुढेः ज्ञानियाअंजविरश्रीचेठेः कोटिदुखाचिंदळ
 वोडेः वीवेकलताविभांडि॥४१॥

॥३॥

38

ज्ञानेनासिजे संसार ममः विष्णु स्मरणे पातक ममः कष्ट काळ तौ औति दुर्गमः
धैर्य बलं लोटावा ॥ ४२ ॥ तपे जो डेई छिले फळः हे संबो लुति का सुकृशळः
आतां तुनां आचंचळः चित्त निष्ठे रक्षवे ॥ ४३ ॥ तपो धना ते सीद्ध पुरुषः सी
द्धि देति करुन वस्येः तपो बलि नाना केशः तुण प्रायेण सति ॥ ४४ ॥ धौम्य
सणे विचार सुमतिः आराधुनी सूर्य गम स्तिः मागा अपाकाळ बहुति
किर्ति वंति कमिला ॥ ४५ ॥ चतुरा नने निर्मल्य प्रजाः यास्तु धेने पाउतां
महाराजाः सूर्ये प्रतिपालि ल्या वाजाः पिता जे सापुत्रा तौ ॥ ४६ ॥ रस को
रवो निष्ठतरा येणीः जळ मो कलि र सण येणीः औषधि पोषी चंद्रकिरणीः
हे हिं सामर्थ्य सूर्या चें ॥ ४७ ॥ सणे निविस्वाते प्रतिपालिताः सूर्य चिजाणा =
वातवताः सूर्य परता अं न्नदाताः दुजाना हिं ज्यो लोकि ॥ ४८ ॥ सूर्य कीरणी
होति धनः धन वृष्टि पासा व अं न्नः अं न्न पा सुनि प्रजा प्राणः वेद प्रमाण
निर्धारें ॥ ४९ ॥ सूर्य चिब्रह्मा सूर्य चि अस्माः सूर्ये नासि अज्ञानतमाः विष्णु

(५)

॥४॥

शंकरदेवब्रह्मां सूर्यरूपेणावावे ॥५०॥ यालागी पानुमये अंनः प्राणीयां
 तें प्राणधारणः करितां सूर्यआराधनः पूर्णकामतुं हो सि ॥५१॥ कार्तै विर्य
 वैद्यनहुषः आपकाळि पावतां कुडाः अराधुनि देवतदिनेशः विस्वत
 लोकपाळिला ॥५२॥ तै संचितुं सिंधु निजा विंः तपें प्रसन्न करु निरा
 विः आं सण पोशना चि गो विः ता फुडिल ता काळ ॥५३॥ गंगाजळिरा-
 हा निधर्मैः शुचि संत नित्य जमै धर्म उपदेसिलि नामेंः आष्टोत्तरश ॥४॥
 तें सूर्यचिं ॥५४॥ ब्रह्मने उपदेसिलि शक्रतेंः शक्रें कथिली नारद
 तेंः नारदें कथिलि धौम्यातेंः तें धर्मातें उपदेसि ॥५५॥ वाराहलो किअ
 तिउतमेः आष्टोत्तरश तें सूर्यनामैः धर्मा उपदेसिलि धौम्यैः सिद्धि
 प्रदेते काळि ॥५६॥ स्मरण करितां येकाचि तेंः छपेने दृवला आदिनाथः
 स्मरणे कौतिये माझा सुतः कुडातित करावा ॥५७॥ पुढति धर्म करि सवनः

५१०

सूर्यपावलानलगतां क्षणः तेजं को दले महिगगनः सुप्रसन्नबालतु ॥ ५१ ॥
जं जं ईच्छालतु ईमनः तं तं पावसि फलसंपूर्णः प्रसाद देत संखलपाब्जः
चतुर्विध सुखादे ॥ ५२ ॥ वाढीतां पावेल हेवृद्धितेः येणे ब्राह्मण सह
श्रुतः प्रतिपालुनिकष्टकाळतेः अरं प्यवा सिं कर्मावे ॥ ५३ ॥ लोटलि
यां तेरावरुद्धाः नसेतुना सति अनया सेः स्वराज्यपावसि संतोकाः सा
गरांत पृथिवीकां ॥ ५४ ॥ लोकबाल तिसर्वतः सूर्ये दीधले थालि पात्रः परिते व्या
साचें वगत्रः बदले नाहिं पारती ॥ ५५ ॥ नसे देसा देतु निवरः स्वच्छानागे
ला सह श्रकरः उदकावा हेरि युद्धी ॥ ५६ ॥ स्वसंतोकां निघाला ॥ ५७ ॥ नमः
स्कारिलें धौम्यचरणाः आळंगिलें चौघां जणाः श्रीमापार्थानंदनाः माद्रिचि
या आडि ॥ ५८ ॥ फिटला चिंते वा विराळः हर्षनिर्भर कुनू पाळः सूर्यप्रसा
दे ब्राह्मणकुळः फाळिता जाला काननि ॥ ५९ ॥ त्रुसजालियां असंख्ये द्विज ॥
यानंतरे चौघे अनुजः पाछिं आपण धर्मराजः यानंतरे द्रौपदि ॥ ६० ॥ भोजनी

५

५॥

तो वा उनि ब्राह्मणः नियकरिपुत्राण्यवणः सकळं सहितकुरुनंदनः
 काम्यकवना पांतला ॥ ८७ ॥ जान्दवितिरिचे ब्राह्मणः कुरुक्षेत्रिचे तपोध
 नः ये मुनातिरिचे वेदज्ञः सरस्वती तटवासि ॥ ८८ ॥ वक्राद्वितिज्ञारवासिः
 अग्निहोत्रसामग्रिसिः ये ते जालेष्टावनाशि ॥ धर्मसंगे वसावया ॥ ८९ ॥
 यरिकडेहस्तनापुरिः धृतराष्ट्रचिं ते चासागरिः पठे निबुडतां ते अवस्थ
 रिः काठिं स्मरणविदुः राते ॥ ९० ॥ इदं कुंडिकाधानळः प्रदिपकरुनि ॥ ५॥
 कुंतिबाळः वनागले ते श्वेहाळः वे विहोति अमुतेः ९१ः यांचे निदुःखं
 प्रजालोकः अहोरात्र करितीत्राकः ॥ पत्राब्दाचा पावकः कोरवव
 जालाविति ॥ ९२ ॥ प्रजामजति श्वेहाळः पांडव विनाद सांडिति जिवेंः
 साउपाये तां सदेवेंः सांगितला पाहिजे ॥ ९३ ॥ विदुरस्मणे पुढतो पुढति ॥
 तें चितें सांगजे कीतिः हितविचारतुझाचीतिः ॥ संचरेना सर्वथा ॥ ९४ ॥
 असुणीत हिं विवेकसुमतिः पश्यता पथरु निचितिः आपधा उनिव

ना प्रतिः सिद्धपाचारिं पाउवां ॥ ७५ ॥ कुमरधरुनिशं करिः द्यालिधर्मा
चापायां वरिः पाले वपसरो निकरुणो तरिः क्षमाकरविं मा गिलि ॥ ७६ ॥
दुर्योधनदुःखासनः शकुनी आणिकर्णः धर्माहास्ति गोपुनः प्राणदा
नमोगंतया ॥ ७७ ॥ मस्तकेया लुनिकिमाठ दरिः दुःखासन निवेदिं करिः
दुर्योधनाचियसीसिः हास्तस्थपिं धर्माचा ॥ ७८ ॥ अर्जुनाचिंचरणकमळेः
स्पृष्टी विं कर्णाचा कपाळः सहदेवाचा गोधविष्टाळः शकुनिसुके रक्षिजेः
॥ ७९ ॥ तो वाचविंसाचिये हातिः यो सिद्धनिश्चेदमलिः आळिगुनी अष्टपातिः
मस्तकसिंचिं धर्माचा ॥ ८० ॥ ऐसावडिल पणाचिये विधिः तुं आचरे विवेकनि
धिः येषां कल्याणये नृविं अवधीः आलिजाणतवं पुत्रा ॥ ८१ ॥ या परिवर्ततां
श्वेदमावेंः तरिचचुर्कति मृयाकेवः ये सासु विचारतु सिंये जिवेंः आतांचि
धरिला पाहिजे ॥ ८२ ॥ हे जदिना इकति दुर्जनः तरि मिष्मकुपाचार्यद्रोणः प्र
ननियोचो धेजनः निग्रहु निरक्षोवा ॥ ८३ ॥ कळि जिंठ देला जो वणः तो स्वहस्ते

रो

६

॥६॥

छेदिजे शस्त्रं करुणः ते विंशं श्रेहो करुणि यां मनः दृढं द^उ पा करावं ॥ ८४ ॥
 गा^३ दुःसर्पद्या लिबंदिः व्याघ्रसमुदाये बांधी जे व्याधिः ते से चो घे हि दुर्बुद्धिः
 संबुद्धि वं ते रक्षावे ॥ ८५ ॥ हनन रक्षण अथवा त्यागः यां तस्वि कारि ये क मा गः
 तरि च सं डेल चित्तारोगः ये रु विं ज न र्थ श्रे क उ ॥ ८६ ॥ कुळें सहित विस्वजनः
 उगावं ले सें ई छि मनः तरि हे या गी ल्यां संपुणः ये श सं तो ष पा व सि ॥ ८७ ॥ यु
 वे राज्य को पिंध मारा जाः इतु के नि क ल्या वा स्व अ ल जाः ये क फा वें सकळ प्रजाः ॥ ८८ ॥
 तुज मज ति निर्धारें ॥ ८९ ॥ ले को नी विदुरा च वु त रः को घें घ उ क ला राजे
 श्वरः बी सि षु ण वा को द शा रि रः रा मा य णी ज्या परि ॥ ९० ॥ पंडु पुत्र धर्म राजः
 या तें क्षण सि दे स्व राज्यः मा से वि र्य ज म मा ल जः या तें या गुं सो ग सि ॥ ९१ ॥ ब्रह्म
 निष्ठा चिं ल क्ष णेः तु सा ठा ई ज्ञान चि न्तेः बुद्धि बो ध लि स म द र्श नैः शत्रु मि त्र
 तुज ना हि ॥ ९२ ॥ जे कां विचार पु स वा तु तेः ते कां स्त वि सि पां उ वां तेः सदा निं दि
 सि म लु का तेः आ से द ता या ना वें ॥ ९३ ॥ राज्य हर वि ले प णीः आ प य गुं त ले

68

आपुलावचनिःतुंछळितोसि क्षण क्षणः हविर्वेककोणपां॥७३॥ दुःखवि
भागीहोतासिआताः विचारपुसणे हे सुवर्ताः आतां द्विधानकरिंचिताः पांउवां प्रति
तुंजाई॥७४॥ यासिविलंबनकरिंक्षणः अवस्यहणोक्षताप्राज्ञा॥ नमस्कारुनिजे
छचरणः निघताजालाते वेळिं॥७५॥ २ ये सिंआलाका म्यक वणाः श्रवणकेलेक
स शुषणाः हंसो निबो लिजे पिमा अर्जुनाः विदुरआला किमर्थ॥७६॥ पुठति द्युता
कोला विलेः किंपश्चात्तापंचितद्रवलेः किं हिरतिले राज्ये देवविलेः किंमद्राण विचा
रं॥७७॥ विदुर पावला दर्शना पां-रहिज तो वं दिलें चरणाः ॥ ७८॥ देउनि आळी
गनाः येका सनि बैस विले॥७९॥ विदुर गण गुणै कनासीः विचार पुसतां तुमचे-
विषिः लुहिवदलें कळे तैसिः हितकारणा सर्वते॥८०॥ परिते ना वळति दृष्टिः
तें विस्तारें सांगो काईः मातें या गुनी स्रपो जाईः पांउवां प्रतिआ विलें वे॥८०॥
यालागी सागुनी मातु आधमाः तुज प्रतिपातलों देवदमाः दर्शने पावलों विशा
माः सर्वप्रमा विसरलों॥८१॥ धर्म स्रपो बडु बरवेंः इछिलें तें संधउ विलें देवेंः श्रे
रुदृष्टा सांभाळवेंः बाळको तें काने निः॥८२॥ हस्तना पुर्णि अंबिका सुतः पश्चात्ता

(७)

॥१॥

॥१॥

पें अति संतप्तः विदुर विष्णु योगें अती आहुतः खेदुमानिमानसिं ॥३॥ बाह्य आक्षपच
 सुहिनः बुद्धि अंधळि विदुरें विणः आतां मातें वागविकवणः अंधजालें सबाह्य ॥४॥
 संजया येक विदुरा विणः देहि न धरे माझा प्राणः तुवां करुनियां गमनः पाचा रणी आणा
 वा ॥५॥ संजये मानु निराजा जाः वेगें पावला काम्य के वणः जेठे निर्यां पांचा जणाः
 निरोपे सांगे विदातें ॥६॥ ह्मणे विदुरा सेवे गठु ठिः रायें प्राण धरिला कंठिः तु
 जन देखातां दृष्टिः देह यागी लता काळ ॥७॥ धर्म ह्मणे जाई सिधुः अवलोकि अ
 ग्राचे आंध्रः विदुर चालिला धरि त्या ॥८॥ धर्माचे निवी योगें ॥९॥ सवेग पातला ॥१०॥
 गजसाळयाः नमस्कारिले पुर्व जपयाः हृदये मेळुनि हृदयाः प्रज्ञा चक्षु आ
 ळंगी ॥११॥ विदुरा न देखातां तुतेंः विस्व सुख वाटे मातेंः अखंड तुझे निवचना
 कृतेंः प्राण माझा जीतसे ॥१२॥ विदुर पातला देखोनिः दुर्योधन कर्ण राकुनिः
 दुःस्य सनहि मिळोनिः गुढ विचार मांडीला ॥१३॥ पांडव आपण्य वासाग
 लेः परिसल्लना हिंखंडलेंः पुढें धन निसोडिलेंः सपरिवर ज्या परि ॥१४॥ आतां ये
 कचि बुद्धि रे सिः आहिं जातु निदळ भारें सिः पांडव येकट अरण्ये वसिः रात्रि

७४

मारुजी सांडा वे ॥ १७ ॥ दुरिया देव आणी पांचाळः आला नहिं जे वंगो पाळः पांडव जे वं
आहेति निर्बळः तं वं निर्बळ करावे ॥ १८ ॥ न केळतां चि मिष्टा द्रोणाः नेणतां धृतरा
ष्ट्रा चामनाः करावे पांडवाच्या हने नाः पुढे प्रगट होतसे ॥ १५ ॥ विचार करितां चो
धेजनीः व्यास देवें जाणोनि मनिः गगन मार्गे सजा स्थानिः आकस्मात्तरला ॥ १६ ॥
व्यास स्मरणे गसु पुत्राः आसावधानि होनां मांत्राः स्वपुत्राच्या कपट मंत्राः न विचारि
सि मुखें ॥ १७ ॥ राज्य हिरोनि दंडिलें वनाः मागति चालिले याच्या हने नाः तया दु
र्बुद्धि दुर्जेनाः निराधुके सा न करि सि ॥ १८ ॥ धृष्टके शूरायः स्पर्श करित
सेंतु शिशा पांयाः अरि पुत्राचि कपट मायाः उणे अथवा मि प्रेरि ॥ १९ ॥ हे प्रवृत्त्यां पां
डव वर्धीः वना जातिल जरी दुर्बुद्धिः तारि नो प्रापत जिन आधीः हे त्रिभुद्धि जाण
पां ॥ २० ॥ एको निपुत्र पावले कंकाः सांडिला हने नाचा आवांकाः व्यास स्मरणे नर नाथेकाः
प्रज्ञा चक्षु अवधारि ॥ २१ ॥ चतुरानने निर्मलीक्षी मिः चतुराणि वर्तेतां कृतिः कामेष्टी
नुत्रा को प्रतिः जाउन करि को कातें ॥ २२ ॥ माझे पुत्र वृत्रासकै सैळः सष्ट को गीती सवी
काळः दुःख देखा नितळ मळः मज अपार वाटतसे ॥ २३ ॥ नागराक टरथ गोणी यांः

धान्यमळणी तेलघाणी याः पाठिं बहु कारवाहुनियांः आहोरात्रक वृत्तिः ॥ २४ ॥
 दगडमातिका वसारः प्रतोदमारिती नीयुरः गाळिप्रदाने अपारः कष्टकरितां
 वापिती ॥ २५ ॥ सीतउष्णप्रत्यन्यवातीः नीराश्रये सर्वसाहातिः फुकल्यां त्रुणोदक
 नंदितिः उपेक्षीति निर्देयवें ॥ २६ ॥ वरें वेधनीतळमळितिः फुकल्यां आको
 वावाभातिः धेनुकासुदुनिबोळितिः पयेप्रसीतां माते वें ॥ २७ ॥ मेल्यां वापिती
 अनामिकाः त्वचेच्या कडीती पादुकाः ऐसंकर्मसुरनायेकाः कीमर्थयातें नि ॥ २८ ॥
 मिलें ॥ २८ ॥ शक्तिस्वादिंपुष्टिवदतेः वाहोनिनेति बहुकारातेंः आवातपाव
 तांकष्टातेंः दुःखमातें अपार ॥ २९ ॥ ऐसनानापरिच्येकाः पुत्रभोगिती बहुवसः
 येकोनि ईदकरिहं स्यः स्मरणपरिसंपादिया ॥ ३० ॥ तुझे पुत्र असंख्यातः दुःखी
 बहुते सुखिवहुतः स्वल्पपुत्रालागी घातः व्याकुळकरणेका सीया ॥ ३१ ॥ दिन
 दुर्वळं सागुनी शुद्धिः सुखीये सभाग्ये पाहो निदृष्टिः तुवां असर्वें सुखसं
 ॥ ३२ ॥ खेदसर्वं थानमनावा ॥ ३३ ॥ परिसरणे जीनि धार्मिः समानश्रेहसक
 ळावरिः मत्स्नेहामाजिदुसर्गिः भेदभावना असेना ॥ ३४ ॥ यामाजि

818

सात्विकबुद्धिदिनेः जं जं दुःखं भो किति दिनेः यालागी माते चे निमनेः खेद अ
रपा विजे ॥ ११ ॥ स्वर्द्धा मक्षु निमात ले क्षीतिः काम मदे बोकाळतिः दुर्वळ दे-
खो निडि वितिः फुपाट तिपर दे शो ॥ १५ ॥ तथा वेदा ज्ञा वे सनिः वीहिता चारा
च्यादा वणीः बोधो निदंता वेद वाणीः वं सयां चि जाण पां ॥ १६ ॥ दिन दुर्वळ
अत्राळेः तें हिं पावतां दुःखातेः परम खेदं जाण मातेः वाटे नी श्चीत सुरेश ॥
१७ ॥ तो को नि बोले अमर पाळः करि ति वृ श मा चा सां माळः तथा सु
खा चा सुकाळः मिं चीर काळ भो गा वि ॥ १८ ॥ पुत्रा तुल्ये पशु ते पाळिः या
लागी मेघ र्द्धी ते काळिः पाडु नी पी क वां महितळिः त्रु पा धान्ये सर्वदा ॥ १९ ॥
करि ति वृ श मा ते पीडणः यां व रि पाडु नि अव र्शनः सेति न पि के धान्ये त्रु पाः
ना स पाण दुर्द्धि ॥ २० ॥ स्व चक्र पर चक्र टोळ मु शकः विक टा तां चारा मळि
की टकः दुग्ध श्रवादि अनेकः रोग उठ विंधान्याते ॥ २१ ॥ क ~~ख~~ घे उ नि स
दा काळः न करि ति वृ श मा चा सां माळः यादो शा चे दे चि फळः मि भोग विं त या ते ॥ २२ ॥
वसा आभ्या स ना हिं त्रु णीः सुधीत वा ठि ति का से हु निः

तेणंदोषंमिहोभोनिः क्षयेकरिवंशांन्या॥४॥ धेनुस्रणेस्वामिअकाः सक
 लां देईसारिखेंसुखाः संतोषोनि सुरनायका॥ सातवितवरदहसो॥४॥ याका
 गीधृतराष्ट्रपवित्राः स्वपुत्रासमानपंडुपुत्राः अवलोकानिश्वेहसुत्राः करी
 बहुसालकाढते॥४॥ पवित्रसेपन्नसर्वगुणीः दिनप्रायंकष्टतिवनिः हेदे
 रकोनिसदामनिः रेवदेकेसाउलेना॥४॥ नगरस्वामिवसतिवनीः नाथते
 अनाथदिसतिजनिः श्रीमंतमणगयाधरणीः लोळतिहेअनुचित॥४॥ ॥९॥
 तुजदेखतोतुझेकुमरः आरण्यवासिवनपामरः आपकित्तिपापदेअपारः उभाये
 लोकिंमजेवाहे॥४॥ लक्षुमिवंतादनिगोकाषः दिनासांभाळिजगदेशाः स
 णानिअनाथबंधुहाचोषः सुवनचरनसमाये॥४॥ धृतराष्ट्रपंडुदुर्जीबह
 तः विदुर्विद्याकिलेमायेचितः दिनसात्विकविष्णुभक्तः परमसाधुसुगोनिः
 ॥५॥ तैसिवांहिकराविकरणीः पुत्राहुनिसहस्रगुणीः पांडवसाधुदेजा
 णानिः श्वेहविकोषकरावा॥५॥ इतपुत्राचियैसिमायाः विदोषपांडवि
 धराविमायाः विदुरश्वेहांचिहृदया॥ दिनवेधनाजाणावे॥५॥ ॥

१४

कैसे निरुद्धातिवनवासातें: के विषयवति अमि वृद्धि
तें: अहोरात्र औसि चिंतें: चित्त प्रबुद्ध अ पार ॥ ५३ ॥ स्वप्न
निवांचावे चीरकाळ: संपदा असा विअठळ: तरि व
जाजाउनि ताकाळ: पांडवनगरा आणावे ॥ ५४ ॥
स्वयं पदि आपुले सुत: आश्रये असावे जीवें जीत:
ये सें ईछी सितरी वृत्ति: पांडवा तें लुझा विं ॥ ५५ ॥ दु
ये धिन जगुनि वनि: सुदृढ होव न मुनि: माने आणुनि
राज्या सनि: बेस वावे स्वरा ॥ ५६ ॥ हिन करितां न रे १२ वरा:
कुळ ह्ये पातला घरा: पुढा तिउति हें चिचतुना: काये किति
सांगावें ॥ ५७ ॥ धनराष्ट्र पाद पै पायना: मस्तक वातु सें तु
झिया चरणा: हाचि उरें देवा दुये धिना: आपुल्या मुरवें
तां किजे ॥ ५८ ॥ व्यास सत्य को मिमातु सें: मैत्रेय येईल सावका
वां: तो सांगेल तें मान सें ॥ सर्व तुलां धरावें ॥ ५९ ॥ अहस्ये

व.पर्व

अ.पर्व

(10)

॥१०॥

॥१०॥

होतां व्यास मुनिः मैत्रेय आलाते क्षणीः नमस्कारित्वा
समास्थानिः शिष्यद्वये चित्तशुद्धेः ॥६०॥ आतां मैत्रे
यवदे लवचनैः तं नमनितं दुर्योधनैः रुषिः शोषात्
पाषाणः दृष्टेयवर्मिताडित ॥६१॥ तं चिन्ता विनिर्गतां
वंः जंजो लिजे व्यासदेवां तं महाशयवेमवैः अर्थ
मिरवेसा जिगा ॥६२॥ इति आरण्यपर्वणारतः लिळा ॥१०॥
विश्वामरा नुगृहीतः मुकेश्वराचा वचनार्थः पवित्र
प्रेमपरिसतु ॥६३॥ इति वनपर्वप्रथमोऽध्यायः ॥६॥

108

श्रीगणेशाय नमः॥ कौरव नरेंद्र सणेः पवित्र तिर्थ पुण्यां रण्येः आवलोकनि
येथं येणेंः ह्रुपेने जालें स्यामिया॥ १॥ मैत्रेय सणे धृतराष्ट्रा तेंः आवलोकित
अनेक तिर्थेः काम्य कवना पातलें तेथेंः पांडव दृष्टि देखीलें॥ २॥ जटवलकलें
आजिनां बरीः सीतोष्ण फळा हरिः कष्टतां देखोनी अम्यां तरिः रेवद उदेला
अद्भुतः॥ ३॥ तुझिया पुत्राचा आविवेकः ऐकोनि वाटलें परम दुःखः तो हिंलें
कामाजि अनेक येकः बरवें कोटि हादिन संपाति॥ ४॥ पुरुषेंत रिज्या वें उरनीः ज्ये
विअप किर्तिन सीवें आंगीः आपे शक्यता कुमार्गिः जीतचि प्रेता सारिरवा॥ ५॥
बरवें करितां न पविजे बरवेंः अधर्म के विकल्याण कावेंः विना मष्टुणी
अमरत्व पावेंः हें अघटित ज्या पति॥ ६॥ तुमजि मिअपिता महोः वर्तमान आ
सतां पाहाहोः पुत्रिके रावया कळहोः कारण कां हिं असेना॥ ७॥ भीड सांठोनि
नबोलवें वचनिः तरि शीघ्र आपजया पावे रणिः पुत्रकोकाचा वडवा भिः तु
जग्रासिल निधीरें॥ ८॥ ते कांचि सणें दुर्योधनाः चीतयावे माझिया वचनां
स्वल्पा साटि माहा प्राज्ञाः पाप आहुत जोडलें॥ ९॥ नैस्वर्ग राज्य सरलें वेगीं॥

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com